

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/4/2024
Identifikačné číslo spisu:	8222202148
Dátum vydania rozhodnutia:	29.02.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Terézia Mecelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:8222202148.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu K. P., narodeného XX. S. XXXX, L., C. R. XXXX/XX, zastúpeného JUDr. Matúšom Hribom, advokátom v Bardejove, Tehelná 46, proti žalovanému Okresné stavebné bytové družstvo Bardejov, Bardejov, Ťačevská 1660, IČO: 00 170 330, zastúpenému splnomocnenkyňou HUSAR AND PARTNERS S.R.O., Košice - mestská časť Staré mesto, Vojenská 14, IČO: 53 519 141, o nariadenie neodkladného opatrenia, vedenom na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 6C/63/2022, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 18. júla 2023 sp. zn. 10Co/26/2023, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov dovolacieho konania vo výške určenej súdom prvej inštancie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením (v poradí druhým) z 10. mája 2023 č. k. 6C/63/2022-31 zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia voči žalovanému a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozhodnutie právne zdôvodnil ust. § 324 ods. 1 a 3, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1 a 2, § 337 ods. 3 a § 455 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), § 3 ods. 6 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 527/2002 Z. z.“) a § 15 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov (ďalej tiež „zákon o vlastníctve bytov a nebytových priestorov“). Vecne dôvodil, že žalobca sa návrhom domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil žalovaným 1/ až 71/ zákaz pristúpiť k dražbe nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území L., zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, bytu č. XX na ulici C. R. v L., v obytnom dome C. vo vchode č. XX (ďalej len „nehnuteľnosť“) dôvodiac, že žalovaný ako správca vymáha od žalobcu pohľadávku, ktorej výška nie je presne určená, jej rozsah nie je zrejmý a je pochybný (žalobca je v neprehľadnej situácii). Nehnuteľnosť je obydľím žalobcu. Uznesením súdu prvej

inštancie z 22. decembra 2021 č. k. 5C/43/2021-86 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) z 10. marca 2022 sp. zn. 10Co/5/2022 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) z 29. septembra 2022 sp. zn. 6Cdo/109/2022 bolo o návrhu žalobcu právoplatne rozhodnuté vo vzťahu ku všetkým žalovaným okrem žalovaného 1/, nakoľko rozhodnutie o návrhu vo vzťahu k nemu (v tomto rozhodnutí označený už len ako jediný žalovaný) nariaďujúce neodkladné opatrenie bolo zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie súdu prvej inštancie (nová sp. zn. 6C/63/2022). Súd prvej inštancie poukázal na to, že rozsudkom bolo rozhodnuté o pohľadávke žalovaného voči žalobcovi (žalovaný bol v spore úspešný), súd by preto v zmysle § 337 ods. 3 CSP zrušil aj nariadené neodkladné opatrenie z 22. decembra 2022 č. k. 5C/43/2021-86 (avšak toto už bolo zrušené). Zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd prvej inštancie zdôvodnil tým, že nemal preukázané dostatočné osvedčenie potreby bezodkladnej úpravy pomerov. Neobstojí už argumentácia žalobcu o spornosti výšky jeho dlhu voči žalovanému (žalovaný evidoval voči žalobcovi dlh vo výške 16.108,06 eur) a nejasnosti z čoho dlh pozostáva a či nie je pohľadávka premlčaná. Poukázal na rozsudok súdu prvej inštancie z 29. septembra 2011 č. k. 6C/209/2010-55 zaväzujúci žalobcu zaplatiť žalovanému dlžnú sumu 2.272,57 eur za obdobie do 31. augusta 2010 a rozsudok v konaní vo veci samej zo 17. januára 2023 č. k. 2Csp/30/2022-126 priamo súvisiaci s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, zaväzujúci žalobcu zaplatiť žalovanému dlžnú sumu 4.738,93 eur s príslušenstvom za obdobie rokov 2018 až 2021, z ktorých rozsudkov jednoznačne vyplýva, že žalobca má voči žalovanému nedoplatok minimálne v sume 7.011,50 eur. Táto hodnota pohľadávky bez príslušenstva zabezpečená zákonným záložným právom v zmysle § 15 zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov prevyšuje sumu 2.000 eur, preto je možné dražiť nehnuteľnosť (§ 3 ods. 6 zákona č. 527/2002 Z. z.). Ak je sporná pohľadávka nad uvedený rozsah, žalobca sa môže domáhať svojich práv inými právnymi prostriedkami. Rozhodnutie o trovách konania súd prvej inštancie zdôvodnil právne ust. § 255 ods. 1 CSP a vecne úspechom žalovaného v konaní v plnom rozsahu.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“ a spolu so súdom prvej inštancie tiež len „nižšie súdy“) na odvolanie žalobcu uznesením z 18. júla 2023 sp. zn. 10Co/26/2023 podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Potvrdenie uznesenia súdu prvej inštancie odôvodnil jeho vecnou správnosťou. Uviedol, že súd prvej inštancie správne nevyhovel návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Po tom, čo prvé rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo zrušené, bol pre rozhodnutie o neodkladnom opatrení rozhodujúci „nový“ stav, preto aj dôvodne podaný návrh môže byť zamietnutý pre dodatočnú (následnú) absenciu zákonných dôvodov. Žalobca neosvedčil existenciu nároku, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť dočasná ochrana, teda neosvedčil spornosť pohľadávky žalovaného, vrátane jej premlčania. Realizácia záložného práva k nehnuteľnosti na dobrovoľnej dražbe je zákonom prípustná v prípadoch, ak nastala splatnosť zabezpečenej pohľadávky a dlžník dlh riadne a včas neuhradil. Každá realizácia záložného práva na dobrovoľnej dražbe predstavuje súčasne zásah do vlastníckeho práva záložcu, ktorý v prípade splnenia zákonných podmienok je právom aprobovaný (dovolený). Preto nie každý výkon záložného práva cestou dobrovoľnej dražby automaticky znamená neoprávnený zásah do vlastníckych práv záložcu. K námietkam žalobcu proti výške pohľadávky odvolací súd uviedol, že rozsudkami súdu prvej inštancie č. k. 6C/209/2010-55 a 2Csp/30/2022-126 bola preukázaná výška nedoplatkov, pričom v konaní sp. zn. 2Csp/30/2022 aj sám žalobca tvrdil, že ako vlastníik bytu za roky 2019, 2020 a 2021 nevykonával v prospech žalovaného ako správcu bytu žiadnu úhradu. Po zhodnotení všetkých skutočností odvolací súd konštatoval, že tu nie sú dôvody, pre ktoré by žalovaný ako správca bytového domu nemohol vykonať záložné právo voči žalobcovi, ktorý si opakovane neplní svoje povinnosti titulom vlastníctva k bytu podľa zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania právne zdôvodnil § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a vecne úspechom žalovaného v odvolacom konaní.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzoval z ust. § 420 písm. f) CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces). Navrhol zmeniť napadnuté uznesenie odvolacieho súdu tak, že bude

vyhovené návrhu žalobcu. Uviedol, že nižšie súdy tú istú právnu argumentáciu žalobcu najprv posúdili v jeho prospech a následne opačne, na celkom iných neudržateľných základoch. Rozhodnutia nižších súdov sú nepreskúmateľné, vychádzajú pri tom istom skutkovom stave z diametrálne odlišných právnych východísk a bez náležitého zdôvodnenia, hoci k žiadnej zmene od času opätovného rozhodnutia nedošlo. Rozhodnutia sú svojvoľné. Súd odôvodnil rozhodnutie poukazom na konanie o žalobe žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy za roky 2019 až 2021 vedené na súde prvej inštancie pod sp. zn. 2Cps/30/2022 podanej žalovaným po nariadení neodkladného opatrenia. Konanie sp. zn. 2Csp/30/2022 pritom nebolo právoplatne skončené z dôvodu podaného odvolania. Súd prvej inštancie bez zmeny rozhodujúcich skutkových zistení zmenil svoje právne závery odvolávajúc sa na to, že žalobca neplatil žalovanému preddavky správcovi, čo však bolo zrejmé už aj pri prvotnom rozhodovaní, čím podľa dovolateľa postupoval v rozpore s princípom právnej istoty a nerešpektujúc konkrétny právny názor dovolacieho súdu. Uvedené odobril aj odvolací súd. Dovovateľ navrhol odklad právoplatnosti napadnutých uznesení nižších súdov.

4. Žalovaný navrhol dovolanie zamietnuť. Rozhodnutie odvolacieho súdu považuje za vecne správne. Pre súd bol rozhodujúci stav, ktorý existoval v čase vydania rozhodnutia a nemohol vychádzať zo stavu, ktorý existoval v čase vydania pôvodného rozhodnutia. Poukázal na to, že rozsudok súdu prvej inštancie sp. zn. 2Csp/30/2022 bol medzičasom potvrdený rozsudkom odvolacieho súdu zo 7. novembra 2023 sp. zn. 3CoCsp/21/2023.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo vydané napadnuté rozhodnutie (§ 424 CSP), za splnenia tiež podmienok zastúpenia takejto strany a spísania jej dovolania v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalobcu nie je prípustné.

6. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Žalobca prípustnosť dovolania vyvodzuje z § 420 písm. f) CSP, keď zamietnutím jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k žalovanému došlo podľa jeho názoru k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

8. Podľa § 420 písm. f) CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Najvyšší súd už v uznesení z 19. januára 2017 sp. zn. 3Cdo/236/2016, uverejnenom aj v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ako judikát R 19/2017) uviedol, že základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

10. Najvyšší súd uvádza, že rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej môže byť - za istých predpokladov - tiež uznesenie odvolacieho súdu. K tomu záveru dospel najvyšší súd už v rozhodnutí sp. zn. 8Cdo/83/2017, v ktorom uviedol, že rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Uvedená podmienka bola v prejednávanej veci splnená.

11. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1Cdo/42/2017, 2Cdo/20/2017, 3Cdo/41/2017, 4Cdo/131/2017, 7Cdo/113/ 2017, 8Cdo/73/2017). Dovolací súd preto posudzoval opodstatnenosť argumentácie dovolateľa, že v konaní (pred nižšími súdmi) došlo k ním tvrdenej vade zmätočnosti.

12. Pojemným znakom vady zmätočnosti uvedenej v ustanovení § 420 písm. f) CSP je, že k nej došlo nesprávnym „procesným“ postupom súdu, ktorý znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol konanie), znemožňujúca strane sporu (skôr a dnes ešte v mimosporových konaniach stále účastníkovi konania) realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (tu por. R 129/1999 a 1Cdo/202/2017, 2Cdo/162/2017, 3Cdo/22/2018, 4Cdo/87/2017, 5Cdo/112/2018, 7Cdo/202/2017 a 8Cdo/85/2018). Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

13. V danej veci dovolateľ namietal, že rozhodnutia nižších súdov nie sú dostatočne odôvodnené, došlo k porušeniu princípu právnej istoty a k nerešpektovaniu názoru dovolacieho súdu.

14. Jedným z aspektov práva na spravodlivý proces, ktorý je chránený v čl. 46 ods. 1 Ústavy (ústavný zákon SNR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (príloha oznámenia FMZV ČSFR č. 209/1992 Zb., ďalej len „Dohovor“), je okrem práva domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde (prístup k súdu) aj právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia síce neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania, avšak z odôvodnenia rozhodnutia musia byť zrejme všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia.

15. Včlenením formulácie o práve na spravodlivý súdny proces do textu zákona (§ 420 písm. f) CSP) sa požiadavky na odôvodnenie rozhodnutia neliberalizovali, ale naopak sprísnil (IV. ÚS 314/2020, ZNaU 69/2020).

16. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí podrobne uviedol, prečo návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nevyhovel a k akej zmene došlo od jeho predchádzajúceho rozhodnutia. Uviedol, že je zrejmé, že žalobca má voči žalovanému nedoplatok minimálne v sume 7.011,50 eur (poukazom na rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci zaplattenia nedoplatkov). Táto hodnota pohľadávky bez príslušenstva zabezpečená zákonným záložným právom v zmysle § 15 zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov prevyšuje sumu 2.000 eur, preto je možné dražiť nehnuteľnosť (§ 3 ods. 6 zákona č. 527/2002 Z. z.). Odvolací súd po stotožnení sa s názorom súdu prvej inštancie dodal, že realizácia záložného práva k nehnuteľnosti na dobrovoľnej dražbe je zákonom prípustná v prípadoch, ak nastala splatnosť zabezpečenej pohľadávky a dlžník dlh riadne a včas neuhradil. Každá realizácia záložného práva na dobrovoľnej dražbe predstavuje súčasne zásah do vlastníckeho práva záložcu, ktorý v prípade splnenia zákonných podmienok je právom aprobovaný (dovolený). Preto nie každý výkon záložného práva cestou dobrovoľnej dražby automaticky znamená neoprávnený zásah do vlastníckych práv záložcu. K námietkam žalobcu proti výške pohľadávky odvolací súd uviedol, že rozsudkami súdu prvej inštancie č. k. 6C/209/2010-55 a 2Csp/30/2022-126 je preukázaná výška nedoplatkov. Po zhodnotení všetkých skutočností odvolací súd konštatoval, že tu nie sú dôvody, pre ktoré by žalovaný ako správca bytového domu nemohol vykonať záložné právo voči žalobcovi, ktorý si opakovane neplní

svoje povinnosti titulom vlastníctva k bytu podľa zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov.

17. V posudzovanom prípade odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne v zmysle § 387 ods. 1 CSP. Z odôvodnení rozhodnutí týchto súdov, chápaných v ich organickej jednote ako celok (I. ÚS 259/2018), je dostatočne zrejmé, z ktorých skutočností a dôkazov súdy vychádzali, akými úvahami sa riadil prvoinstančný súd, ako ich posudzoval odvolací súd a aké závery zaujal k jeho právnomu posúdeniu. Odvolací súd a pred ním súd prvej inštancie odôvodnili svoje rozhodnutia podrobne, spôsobom zodpovedajúcim zákonu. S potrebnou presvedčivosťou vysvetlili tak všeobecné právne úvahy, ktoré mali na zreteli pri rozhodovaní, ako aj individuálne okolnosti preskúmaného prípadu, ktoré boli preukázané dokazovaním vykonaným súdom prvej inštancie.

18. Dovolací súd považuje za potrebné ešte poznamenať, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Súd v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na všetky námietky uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú (podľa názoru súdu) podstatný význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré je predmetom preskúmania v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05).

19. Za procesnú vadu konania uvedenú v § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa.

20. Dovolací súd sa nestotožnil ani s názorom žalobcu, že by došlo k porušeniu princípu právnej istoty alebo že by nižšie súdy nerešpektovali právny názor dovolacieho súdu (dovolací súd nevyjadril názor k samotnému osvedčeniu potreby bezodkladnej úpravy pomerov, navyše v tejto súvislosti poukazuje na znenie ust. § 329 ods. 2 CSP a teda, že pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie).

21. Súd prvej inštancie je viazaný skutkovým a právnym stavom v čase vydania svojho rozhodnutia, pričom musí zohľadniť aj zmeny, ku ktorým došlo od podania návrhu. Dôvodne podaný návrh preto môže zamietnuť pre dodatočnú (následnú) absenciu zákonných dôvodov na nariadenie neodkladného opatrenia v čase vydania uznesenia, a naopak (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2022, 1260 - 1265 s.).

22. V danej veci je zrejmé, že nižšie súdy reagovali na zmenu skutkovej situácie, ktorá mala právny význam v tom zmysle, že nižšie súdy už nevzhľadli potrebu neodkladnej úpravy pomerov (čo podrobne odôvodnili). Žalobca si musí byť vedomý toho, že v priebehu konania o nariadenie neodkladného opatrenia, keď súd už nevychádza len z tvrdení žalobcu (ale napr. i z vyjadrení žalovaného), potom ako konanie prebehne niekoľkými inštanciami, možno dospieť k inému ako pôvodnému záveru, nakoľko dôjde aj k zmene skutkového stavu.

23. Prípustnosť dovolania z ust. § 420 písm. f) CSP preto nevyplýva.

24. Najvyšší súd vzhľadom na vyššie uvedené dovolanie žalobcu podľa ustanovenia § 447 písm. c) CSP (ako neprípustné) odmietol.

25. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 256 ods. 1 CSP per analogiam tak, že žalovanému ako procesnému súperovi žalobcu, ktorý zavinil výsledok dovolacieho konania obdobný jeho zastaveniu, priznal nárok na ich plnú náhradu. O výške náhrady trov dovolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

26. V zmysle § 444 ods. 2 CSP ak nejde o rozhodnutie, ktoré ukladá povinnosť plniť, dovolací súd môže na návrh odložiť jeho právoplatnosť, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Najvyšší súd nezistil splnenie podmienok pre odloženie právoplatnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 2 CSP a v súlade s ustálenou predchádzajúcou praxou o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

27. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.